

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, umetni delci in prazniki, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogorske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od strizopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. Telefon št. 34.

Deželni zbor kranjski.

(IX. seja dne 11. februarja.)

Dež. glavarja namestnik baron Lichtenberg je otvoril sejo, konstatiral sklepčnost dež. zbor. Po prečitani in odobrenji zapisnika zadnje seje so se došle peticije in predloge odkazale pristojnim odsekom.

Posl. dr. Majaron je samostojno predlagal: Občinski volilni red za dež. stolno mesto Ljubljano se prenaredi tako, da bodo imeli pravico voliti vsi tisti občani, ki od svoje realne posesti, od svojega obrta ali dohodka v občini vsaj od jednega leta sem plačajo količkaj direktnega davka.

Posl. dr. Majaron je potem utemeljeval svoj predlog glede ustanovitve slovenskega vseučilišča v Ljubljani, rekši, da obhajamo ravno letos 50letnico tega vprašanja. Govornik je pojasnil, kako se je l. 1848. pojavila ideja slovenskega vseučilišča v Ljubljani, in kako se je od tedaj razvijala, ter prečital velezanimive odstavke iz znane Apihove knjige, kačoč kako je bila takrat vsa dežela jedina glede te zahteve.

Od l. 1848. se je narod slovenski duševno močno okrepil. Mislil bi človek, da je vlada v tem času kaj storila za ustanovitev univerze, a ni se zgodilo ničesar. Politika je razdvojila zastopnike dežele in nastalo je nasprotje tudi glede tega vprašanja. Žalostno je, da so tudi zastopniki slovenskega naroda to vprašanje v stran postavili in strčili svoje zahteve na vse strani, da je obveljalo načelo, čim manj zahtevamo, toliko prej kaj dosežemo, dočim je istina, da čim manj se zahteva, toliko manj se doseže. Niti slovenskih juridičnih predavanj v Gradcu nismo dosegli. Minister je na to zahtevo celo rekel, da sedaj ni mogoče, kar je bilo mogoče l. 1831., dasi so sedaj vsi zakoni na slovenski jezik preloženi in se je slovenski jezik popolnoma razvil ter pokazal sposoben za uradovanje in parlamentarno obravnavanje. Minister ni

zanikal potrebe slovenskih predavanj, ampak rekel, da bi se končno juridična fakulteta razdelila na slovenski in nemški del česar ni dopustiti. Ta argument govori za slovensko univerzo. Zahteva za slovensko univerzo se ni obnovila, ker smo idealno politiko zamenjali z realno. Sedanji predlog ima stalno in stvarno podlago. Ustanovitvi slovenskega vseučilišča se mora prtrditi z državnega, z deželnega in z narodnega stališča. Univerza je dika vsake dežele in vsakega mesta. Le malo kronovin je tako srečnih, da imajo vseučilišča. Avstrija še ni dovolj storila za razvoj vseučiliškega šolstva in zlasti je na velikih univerzah nemogoče osebno občevanje mej profesorji in dijaki, kar je jako potrebno. Dežela kranjska naj v podporo svoje zahteve kaže na to, da ves jug od Gradca do Kotora ima vseučilišča, in da je Ljubljana tisto mesto, kjer je naravno središče teh dežel. Univerza naj bi služila vsem narodom. Razen v slovenskem naj bi se predavalo tudi v hrvaškem, v nemškem in v italijanskem jeziku. Univerzo nazivamo slovensko, ker ima v prvi vrsti služiti slovenskemu narodu. Statistika kaže, da je bilo l. 1894. na raznih univerzah 615 dijakov iz Kranjske, s Primorske in iz Dalmacije. Lahko je torej računati na 600 dijakov. Za pravoslovno in modroslovno fakulteteto ostaja nam več dijakov, kakor jih je imelo vseučilišče v Črnovcih, ko se je ustanovilo. Vprašanje je: ali je v interesu mladine, da študije v Ljubljani nadaljuje? Gotovo! Malo je naših rojakov, ki so v stanu izkoriščati veliko mesto za svoje vsestransko izobraževanje, ker jim nedostaja sredstev. Naša mladina ima na Dunaji in v Gradcu tako življenje, da je navadno vsa potrta, kadar se vrne v domovino. Ali je ni škoda naše mladine? Skrbimo že za univerzo v interesu mladine! Nemške univerze — Heidelberg, Jena, Giessen, Greifswald, Göttingen — so dokaz, da morejo univerze tudi v malih mestih dobro uspevati. Nas vseh je naloga delati, da čim prej dobimo v Ljubljano univerzo. Z narodnega stališča ni treba pledirati za to. Znabiti bi

nam univerza celo škodovala, a komur je pri srcu interes dežele, ne sme zametati univerze, in upam, da čestiti kranjski rodoljub (baron Schwegel) pojde z nami na tej poti. (Dobro-klici.) Tudi Slovenci težimo po naobrazbi na narodni podlagi in prav je, da zahtevamo od države, naj nam jo ustanovi, a pripravljeni moramo biti zanjo tudi sami prispevati. Na univerzi, ki jo zahtevamo, bo prostora tudi za druge narodnosti in je slovanstvo le jeden argument več za nje ustanovitev. L. 1875 je Stre-mayr utemeljeval ustanovitev univerze v Črnovcih z argumenti, kateri veljajo doslovno tudi za nas. Da se doseže vzvišeni smoter, v to pomozi Bog, naše delo in sreča junaška. (Odobranje in ploskanje.)

Posl. baron Schwegel je stavil dodatni predlog, naj vlada uvažuje ustanovitev vseučilišča v Ljubljani, na katerem bi se predavalo v slovenskem, v nemškem in v laškem jeziku.

V utemeljevanje tega predloga je posl. baron Schwegel rekel, da njegova stranka ni nikdar nasprotovala opravičenim slovenskim zahtevam in nikdar takim interesom, kakršne izraža predlog dr. Majarona. Govornik je priznaval objektivnost dr. Majarona in predgovorniku izrekel zahvalo za njegovo povdarjajo, da v bistvu popolnoma soglašamo s temi izjavami. Govornik je pojasnjeval potem, da iz strakviscijskih univerz nastajajo jezikovno jednotne. Dr. Majaron se je postavil na praktično stališče in ima pošteno voljo, doseči praktičen uspeh. Mnogo argumentov govori za to, da se ustanovi v Ljubljani univerza, bila bi na duševno in materialno korist mesta in dežele, in nihče ne more tajiti, da je potrebno izobraževanje v slovenskem jeziku zlasti za tiste, ki se hočejo posvetiti uradniški karijeri, ali v slovenskih krajih službovati. Morda bi imela univerza tudi slabih posledic. Na tujih univerzah na pr. je za kranjske dijake mnogo štipendij in kdo ve, če bi jih dobili za univerzo v Ljubljani. Ali ne bo v malem mestu še težje dobiti postran-

LISTEK.

Preko snežne ravni.

Spisal Jakob Arbes.

Boreas se je smejal s svojimi ledenimi ustmi. V beli sijajni opravi je praznovala zimska noč svoj prvi praznik. Bila je polna luna.

A v tej vedri, dnevu slični noči so se dričale lahke sani ob gozdu po ukrajinski planoti. Nočni mir je motilo le zvonkanje kraguljčkov, zamolkli topot debelih konj, cvilenje in škripanje sanij, v daljini pa je zakričal včasih kak krokar, katerega je gnil glad za sanmi.

Sani so letele — z vetrom so tekmoval v letu — zdaj v polusenci golega, s snegom posutega drevja, zdaj v polni, srebrnojasnih mesečini.

Na saneh je sedel vaški plemič, poleg njega pa bleda devojka, katero je našel napol zmraznjeno blizu mesta. Kdo bi ne bil dvignil nežnega popčka iz naroda? Vzel jo je k sebi, v svoje sani, zagrnil jo v svoj kožuh, in s svojim telesom jo je branil vetra...

Od mraza otrplo dekle je bilo še vedno brez zavesti. Oči so jej bile zatvorjene, slabotne, dražestne ustnice pa je imela napol odprte.

Plemič je snival in mislil. V njegovi sladki nežnostjo napolnjeni duši se je vrtela slika za sliko... Gledal se je v duhu v hiši, v prijazni, topli sobi, videl je, kako se oživlja zmraznjeni popek, slušal je

zvonki, sladki njegov glas, ter čutil žarek njegovih oči na svojih licih... Nehote se je pritisnil k devojki.

Nihče ni bil temu svedok, le stari sluga, kateri je zadaj sedel poganjal v jednomer konje ter se nagnil včasih naprej k sanem. Sluga ni spaval. Čelo se mu je grbavilo, v očesu pa se mu je zrcalilo trdovratno kljubovanje. V hladni, trezni duši je zasijal le včasih blisk gorkega spomina...

Dolgo so dirjali, tekmovali z vetrom... Plemič je slednjič, utrujen od dolgega pota, zadremal, a dekle je bilo še vedno brez zavesti, le sluga je bdel ter videl, kaj se godi okrog njega.

Glej, zdajci se je prikazala poleg sanij gozdna roparska zver. Dirjaje okrog konj, je letala sedaj spredaj, sedaj zadaj ter se režala s krvi željnimi pogledom na sani.

Te pa so letele dalje kakor veter, zdaj v polusenci golega, s snegom posutega drevja, zdaj v polni, srebrnojasnih mesečini.

Naposled se je zver od bega utrudila ter zatulila, da se je človeku kri ustavila v telesu; s strašnim zavijanjem je zbudila gospodarja iz sladkega sna. Pogledal je okrog sebe. Tu zagleda zver, katera se je — leteča poleg konja — s požrešnim pogledom režala zdaj s strani, zdaj od spredaj na sani.

Dvigne se ter se obrne k slugi. „Ubij to zver!“ mu ukaže.

„Nimam puške, gospod!“ odgovori zamolklo

sluga ter zamahne z dolgim bičem, da požene zapenjene konje, kateri so hrzali v divjem begu. No, zver se je leteča, zdaj poleg konja, zdaj poleg sani, s krvi željnimi očesom režala na ugledani plen v saneh. Plemič je bil v velikih nezgodah. Iz oči mu je sijal blesk gnjeva... Videl je, da mu preti velika nevarnost, a ni si vedel pomagati.

Kar se mu je zasvetila v glavi rešilna misel. Urno je potegnil roko ter udaril — ne da bi premišljal — slugo s pestjo, da ga z jednim udarcem vrže zveri za hrano. Sluga pa se je umaknil na stran ter spustil vajeti, gospodar sam je padel s sanij...

Ni še bil na tleh, ko mu krvi željna zver zasadi ostre svoje zobe v telo...

Konji so zahrzali ter se vzpeli kvišku; potem pa so zopet brzeli dalje.

Zaman se je sluga trudil, da bi ujel vajeti, — pekla ga je tudi gospodarjeva osoda... Ali konji so besno dirjali poleg gozda preko snežne planjave, kakor da hote tekmovali z vetrom...

Nočni mir je motilo samo udarjanje kraguljčkov zamolkli topot zapenjenih konj, kateri so hrzali, ter cvilenje in škripanje sanij...

O zveri in o krokarjih pa ni bilo več sledu. — Šele ko so debeli konji omagali, bila je divja in strašna vožnja dovršena. Ko pa je tedaj dvignil sluga otrpli popček iz sanij, videl je, da je to njegova jedina hči, blede kakor smrt.

skega zaslužka kakor na Dunaji? Tudi z državnega stališča govori interesi za univerzo. Že dr. Majaron je imenoval dežele, za katere naj se ustanovi univerza v Ljubljani, in istina je, da bi imela zadosti obiskovalcev. Finančno vprašanje je dr. Majaron prezrl, a pomisliti je tudi, kako dobiti potrebne institute. Kar imamo, ni za univerzo nič vredno in delati nam je, da to dobimo. Z „Rudolfinom“ smo začeli. Mislili smo, da bi v njem vseučiliški profesorji predavali o raznih predmetih. Dr. Majaron je imenoval svoj predlog jubilejski predlog. Naj bi nam bilo dano doseči ta namen, a skušajmo ga dobiti na realni podlagi. Prav predlog nemške stranke bo pospešil prizadevanja za razvoj slovenstva. Univerza se ustanovi, če se dokaže, da bo univerza zadoščala svojim namenom. Proti obisku zagrebške univerze govori praktični razlogi. Ljubljanska univerza bi vsekako imela vsaj 400 dijakov, torej več kakor črnovška, ali dosegli jo bomo samo, če se bomo držali realne podlage in če bomo skupno hodili. Končno izjavi govornik, da je svoj predlog stavil samo, ker mu po opravljenju ni bilo možno poseči v debato. Univerza bo koristila vsem prebivalcem in naj pripomore k jedinstvu vseh narodov. (Živahno odobravanje in pritrdjevanje.)

Oba predloga se soglasno odkazeta upravnemu odseku. (Konec prih.)

V Ljubljani, 11. februarja.

Vlada in študentovsko vprašanje. O tem piše „Nowa Reforma“: Nemški burši so dosegli veliko zmago; vlada jih brani ter jim nudi širok plašč, s katerim morejo vse ekscese, katere so zagrešili vsled Wolfove in Schönererjeve inicijative, prav komodno zakriti. Nove določbe ne morejo prenesti niti najlažje kritike. Pisana dijaška izjava naj bode poročstvo, da velikošolec v bodoče ne bode kršil akademskih predpisov! Kaj teh predpisov do danes ni bilo? S tem daje šolska vlada in uprava onim buršem, ki so napadali osebno svobodo profesorjev in kolegov, že naprej absolutijo. Če ni drugega sredstva, kakor take pisane izjave, potem naj se kar takoj izroči šola na milost in ne milost študentom! V interesu javnega miru in ohranitve zakonov naj protestirajo dež. zbori proti naredbam vlade. Slovanski narodi ne morejo trpeti take vseučiliške uprave, in deželni zbori so poklicani v prvi vrsti potegniti se za učno svobodo in akademične pravice!

Agrarnosocijalistični nemiri na Ogerskem. Iz Mandoka, v Szabolcskem komitatu prihajajo vznemirljive vesti, ki kažejo, da je nastala ondi prava ustaja. Občinski zastop, katerega so hoteli razdraženi delavci in kmetje pobiti, je moral takoj odstopiti. Kompanija vojakov je zasedla glavne kraje. Bedno stanje tamošnjega prebivalstva je neznosno, zato si hoče pomagati, podpihovano od socialistov, s komunizmom, čemur se veleposestvo seveda ustavlja. Asitatorji širijo uporno gibanje, in vlada sama je kriva, da ima sedaj novih velikih skrbi, saj ni še doslej ničesar storila za olajšavo mizernega stanja ogerskih poljedelskih delavcev, ki so se že poleti dovelj odločno oglašali. V parlamentu je prišlo mej debato o budgetu poljedelskega ministra do razgovora o tem najnovejšem gibanju. A kako malo je razumejo baš veleposestniki, in kako malo mislijo o vzrokih in odpomočkih, kaže, da so veleposestniki zahtevali omejitev tiskovne svobode, češ, časniki so vsega krivi. No, celo baron Banffy jih je zavrnil radi tako reakcionarne zahteve.

Avstrijsko rusko razmerje se zdi „Novostim“ že — „zgodovinsko“, t. j. davno minulo. V sedanjem času, — pišejo „Novosti“ — ko se kaže čudna politika Avstro-Ogerske v Srbiji in v grškem vprašanju tako jasno, je avstrijsko-ruska pogodba izgubila očitno ves pomen ter ima le še zgodovinsko veljavo. Ko so avstrijski diplomatje Evropi zagotavljali, da se odslej Avstrija ne bode več vtičkala v razmere balkanskih držav, govorili so pač lepe besede, toda v duši so bržčas že slutili, da se resnica ravna po drugih zakonih. Ako bi bila pogodba dejanska, bi danes ne imeli zabave gledati, kakšne eksperimente si dovoljuje Milan v Srbiji, in kandidaturi princa Jurija bi se avstrijska vlada ne ustavljala. Nu, mi nikakor ne obžalujemo, da se je pogodba izjalovila, saj bi imela radi nje Rusija na Balkanu vezane roke, ne da bi se ji nutil za to kak hasek. O delitvi vpl. va na Balkanu ni torej nobenega govora; odslej se bodo mogle presojati rusko-avstrijske razmere le po dejanjih, ne pa po besedah.

Salisbury in Bülow. Ti dve imeni se izrekata in zapisujeta v angleških in nemških političnih krogih hkratu. Oba sta namreč govorila v svojem parlamentu, oba pa sta se tudi bavila s kitajskim vprašanjem. Toda razložek je velikanski mej njiju govoroma! Dočim je govoril Bülow, nemški državni tajnik, bodoči kancelar in najnadarjenjši Bismarckov učenec o uspehih Nemčiji v vzhodni Aziji zmagovito, samozvestno in navdušeno prepričevalno, je Salisbury jedljal sama opravičevanja in prikrivanja. Zato šumi sedaj po gozdu nemških listov od samega zanosa in prevzetnosti, angleški časopisi pa besne in napadajo Salisburyja na vse možne načine. Tako se ni napadal še nikdar nikjer noben državnik kakor se sedaj stari Salisbury, čegar stališče je docela omajano.

Dopisi.

Iz učiteljskih krogov, 5. februarja. Pogreta jed ni zdrava, in večkrat pogreta pa še manj. Toda, revež je mnogokrat primoran poživiti pogreta jedila in je še vesel včasih, da jih sploh ima. Da se pa kdo posebno naslaja ž njimi, ni verjetno. In vendar se mora človek sprijazniti s to mislijo, če bere različne dopise iz učiteljskih krogov, v zadnji čas. Vsi ti dopisi so si podobni, kakor krajcar krajcarju. Človek ne ve, ali bi jih uvrstil mej plagijate, ali pa prihajajo iz spisne torbe, podobne ovčjemu žolodcu, samo jedne osebe. Če mogoče najti razliko, dobila bi se le v močnejših ali slabejših udarcih po učiteljicah. Učiteljice so krive vsega zlega, vseh križev in težav, ki tarejo učitelja. One so vzrok, da se jim že zdavnej ni zadostno izboljšalo materialno stanje, in one so sedaj tudi zavora, ki zadržuje usmiljenju pot do src gg. dež. poslancev; one so bliščeče zagrinjalo, katero skriva vso učiteljsko bedo pred javnostjo. Pa kaj, to še vse nič ni! Oče so pogubni val, ki žuga uničiti narodov značaj, ki preti spremeniti jeklene, moške značaje v omahljiva, breznačajna in brezvoljna bitja, katera uporabi vsak navihaneč lahko v svoje sobične namene. Učiteljice bodo narod p o b a b i l e ! ! Bog ve, če je res mislil g. dopsnik, kar je napisal s tem? Gotovo je najmanje mislil na ubožno spravevalo, katero si je podpisal s tem izrekom. Kaj bi on rekel, ko bi šli vsi vzgojaj neuspehi mladine, na šolski, oziroma učiteljski rovaš? Gotovo bi navel sto in sto okoliščin in slučajev, ki so delovali zraven. Morda pa je mislil s tem reči, da ženska sploh ni možna vzgojiti značaja. Pogleda naj malo v zgodovino; Avrelija, Oktavija, ta imea mu gotovo pridejo pred oči. Znabiti da je kdaj kaj slišal o Göthejevi materi. Poišče naj si kje razpravo, zakaj propada Turčija in sploh Moslem. Gotovo ne bo našel; da iz preobilice izobraženih, vzgojioh žensk. Dasiravno pa narodu in nam preti tolika pogibelj od učiteljic, se jim vendar pot z rožicami nastilja. Jasen dokaz temu je ogromno število kandidatkinj in učiteljic, katere morajo še celo na jednorazrednice potikati, da ji sploh preskrbe in h kruhu spravijo. Ko bi gospodje ne bili tako kratkovidni, v pogledu na razvoj človeške družbe, bi videli, da ta družba dandanes zahteva več od ženske, nego samo kuhinjsko modrost. Videli bi pa tudi, kar statistika kaže, da otroško dobo preživi več žensk ko moških, in posledice tega bi si lahko na prste izračunali. Da je dandanes ženska emancipacija pojav, kateri se ne da več kar tako čez ramo prezreti, pričaja žensko gibanje v različnih državah; pričajo pa tudi različne odredbe vladarjev, katere odpirajo ženski naobrazbi vsa pota, ki so bila dosedaj odprta le možkim nogam. Ko bi se oblastva bala, da se bo zaradi pobabil z naobrazbo žensk in njim delovanjem v javnosti, bi gotovo kaj tacega ne odredila. Kako pa učiteljice gladijo pot namenom jedne ali druge politične stranke, to naj sam sv. Avguštin zgrunta. Nimajo ne aktivne ne pasivne volilne pravice, toraj v politiki sploh nobene besede; če pa se širijo v deželi šolske sestre in uršulinke, gre to na račun gospodov, ki imajo v tem slučaju besedo in ne učiteljic, katere s tem gotovo izgubé najprijetnejša službena mesta, so toraj najobčutljiveje prizadete. Ravno zaradi preobilice učiteljic, bi morala vlada skrbeti za to, da ohrani, kolikor mogoče primernih mest za nje, ki imajo vendar mej vsemi ženskimi sloji najmanj upanja, najti varno zavetje v stanu, po katerem n-ki tako hrepeni vsako žensko srce!! In zakaj vse to grmenje, zakaj toliko besedi in gorkih zausnic zaničevanim učiteljicam? — Iz zgolj nevoščljivosti! — Učiteljic je toliko, ne bo vam jih zmanjkalo, če tudi teško shajajo in se bore za obstanek; saj so ženske, ki ne smejo zahtevati enakopravnosti v plačilu, nego samo v delu. Nas pa je malo, in še manj nas bode, ker si lahko poiščemo drugje prijetnejšega dela in boljše plače; toraj, če nas hočete imeti, vrzite nam tisto kost, na katero že tako dolgo čakamo! Pa le nam, one naj sedaj gledajo in sline požirajo nad našo gostijo. Saj potem, ko bomo nasičeni, privoščili jim bomo ostanke, če jih bo kaj. Saj so itak vsemu dobremu vajene, bogate uradniške hčere, ter dobivajo vsak čas od višjih krogov kak poboljšek. V novejših časih mislijo osnovati še celo podporno društvo, katero naj bi jih rešilo pogina, za časa dolgotrajnih boleznij. — Gotovo bi se glas vpiljočega v puščavi,

sv. Janez Krstnik, pritožil na najvišjem mestu, ko bi se ljudje s takimi nazori hoteli imenovati njegovi nasledniki. Poglavlja pravičnost in ljubezen do bližnjega so čisto izgubili iz svojega krščanskega leksikona. Pustijo se celo osramotiti od priprostitih delavcev, kateri na svojih shodih naglašajo in zahtevajo enakopravnost delavk na istih zavodih. In vendar bi se dalo vse to na tako lep način poravnati. Plače naj imajo vsi jednake, bodi-si družinski oče, (saj družina ne dela v šoli), samec ali samica. Da pa prvemu žena in otroci ne bodo delali toliko priglavitice, naj se upelje postava, da mora imeti soproga 20 — 40.000 gl. dote, kakor pri častnikih. Hej, to bi bil ugled! Z vsem svojim imenitnim in nepresegljivim delovanjem ga jednakega ne dosežejo. Pa koliko so potem še na boljem, ker imeli bodo toplo domače ognjišče, kakoršno si samec sicer tudi lahko privošči, tako, da imata potem še vedno imeniten „pre“ pred svojo osamelostjo, zapuščenostjo tovarišico z vso zasluženostjo jednakoopravnostjo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. februarja.

— (Njega cesarska visokost nadvojvoda Jožef Ferdinand) je včeraj po gledališki predstavi zapustil naše mesto in se z gorenjskim vlakom odpeljal v Celovec.

— (Deželni zbor.) Današnja seja nam je prinesla nepričakovano presenečenje. Posl. dr. Majaron je v daljšem govoru utemeljeval svoj predlog, naj se ustanovi v Ljubljani slovensko vseučilišče. Za njim se je v imenu nemške stranke oglašil posl. baron Schwegel in se izrekel v principu za predlog dr. Majarona ter obljubil, da bode njegova stranka, ako se zadeva postavi na realna tla, krepko pomagala, da dobi Ljubljana svoje vseučilišče. Daljša debata se je unela tudi pri poročilu posl. dr. Tavčarja o predlogih glede ustanovitve dež. zavarovalnice proti požaru, proti toči in pa dež. zavarovalnice za živino. Zbornica je vzprejela vse poročevalčeve nasvete. Ostale točke dnevnega reda so se rešile skoro brez debate. Prihodnja seja bo v torek.

— (Imenovanje.) Zdravnik dr. Alfred Valenta pl. Marchthurn je imenovan profesorjem porodništva na babiški šoli v Ljubljani.

— (Imenovanja pri pošti.) Poštima praktikantoma sta imenovana absolvirana višja realca Nikolaj Camus in Ivan Dujmovič.

— (Slovensko gledališče.) Sinočno predstavo opere „Traviata“ je počastil s svojim obiskom Nj. cesarska visokost nadvojvoda Josip Ferdinand. Pri prihodu v gledališče je visokega gosta pozdravil deželni predsednik baron Heintz mu predstavil zastopnike „Dramatičnega društva“, gg. dr. Tavčarja, dr. vit. Bleiweis-Trsteniškega in Prosenca. Pri vstopu nadvojvode v ložo dež. predsednika je vojaška godba zasvirala cesarsko himno, katero je občinstvo stojé poslušalo in jo aklamiralo z živahnimi „Žvijo“-klici. Visoki gost je prisostvoval predstavi do konca. Predstava bi bila postala prava elitna predstava, da ni bil tenorist popolnoma hripav. Mi si štejemo v dolžnost, izreči svoje globoko obžalovanje, da poklicani faktorji niso ali predstave sploh odpovedali ali — če to že nikakor ni bilo mogoče — da niso visokega gosta in sploh občinstva na običajni način obvestili o tenoristovi hripavosti. Gledališče je bilo popolnoma razprodano. Jako mnogo dam je imelo na prsih pripete črno-rumene trakove.

— (Občni zbor pisateljskega društva) se bo vršil danes zvečer ob 8. uri v gostilničnih prostorih „Narodnega doma“.

— (Funtkova jednotejanska drama „Za hčer“) se je predvčerajšnjim dne 9. t. m. predstavljala na narodnem gledališču v Pragi, danes, 11. t. m., pa se uprizori v Zagrebu. Dramo je na češki jezik preložil g. K. Hoffmeister.

— (Vojaška vest) V prilogi normalno-odredbenega lista za c. in kr. armado z dne 9. februarja t. l. je dovoljeno, da smejo biti neaktivni častniki vodje ognjegasnih društev, a ne smejo rabiti pri tem vojaške uniforme.

— (Velika slavnost na Bledu.) Ker odboru „Slavca“ še vedno dohajajo oglašila za vabila, nazonanja, da jih je le še mogoče onim vposlati, ki dojdejo maskirani, nemaskovani dobé vstopnice tudi brez izkaza vabil, maskovani pa izključno proti izkazu vabila na dotično ime, zato naj se vabila pravočasno oskrb. Ukenilo se je, da bodo vsi spodnji prostori v „Narodnem domu“ za goste pripravljeni ter bode tudi v kavarni gostilniška postrežba.

— (Občinski svetnik Turk in mestna ledenica.) Piše se nam iz mesarskih krogov: Kakor znano, je prevzel na javni dražbi občinski svetnik Turk nalogo, da napolni z ledom mestno ledenico v klavnici. Kako to dela, to je že pravi škandal! Prve dni, ko je bil lep led na Kernu,

svozil ga je večinoma v privatne ledenice — in to mestni led! — in le nekaj malega pripeljal v klavnico, tako, da so delavci večinoma postopali, ker ledu ni bilo. Ko je po južnem vremenu zopet nastal mraz in se je na Kernu led napravil, je prvi dan, to je 8. t. m. z 12 voznički vozil že tako slab in od blata zamazan led, da bi ga gotovo nikdo ne vzel, in smelo rečemo, da led vseh 32 voz, ki je ta dan pripeljal v klavnico, ni bil vreden 10 grošev! Drugi dan pa, ko je bil lep in čist led na razpolago, — kaj je storil zopet Turk? V klavnico vozil je le s 6 vozmi, z drugimi pa je vozil led za neko privatno ledenico. Toraj blato je vozil v klavnico, lepi led pa drugam! Seveda so delavci pri ledenici večinoma postopali, ker niso imeli kaj dela.

— (Huda zima.) Nesrečna zima mrazi me, ovbela! morejo sedaj s šolarčki, ki se že vesele — ali pa tudi ne — svojih spričeval, popevati oni idilični idejalisti in romantične idejalistinke, ki so nas dražili s pomladjo, nabiraje različne cvetke po prisojnih krajih, loveč metuljčke, kresnice in pa tožec, da bomo pili poleti slabo, gorko pivo, "anezka", ker gostilničarji ne doba letos več ledu za svoje ledenice. Ti "lažnjivi proroki" so sedaj, ko jim živrgole ščinkovci na konci nosov, menda uneverjeni, da ima kolektor še vedno prav, ker naznanja konc astronomične zime šele s koncem marca. Huda zima vlada sedaj v naravi in meteorologično poročilo vzorno-vestnega našega poročevalca naznanja sedaj redno vsaj — 10° in tudi več. Ledu bo torej tudi letos v izobilju, in če Bog da, ne bomo pili niti letos "janezka"!

— (Državna podpora.) Poljedeljsko ministertvo je mlekarški v Postojni dovolilo subvencije 500 gld. in je v rih tega darovalo še več mlekarških priprav.

— (Iz Velikih Lašč) se nam poroča: Pred več leti smo imeli v Vel. Laščah čitalnico, katera je pa že pred devetimi letmi zaspala, kar je obžalovanja vredno. Sedaj pa so se zbrali narodni možaki kmetkega in rokodelskega stanu v posvetovanje ter sklenili, da osnujemo narodno bralno društvo. Veselje in navdušenje za bralno društvo je veliko; odposlali smo že pravila visoki ces. kr. deželni vladi v potrdilo. Nadejati se je, da bo društvo obstalo, ker je že sedaj do 50 členov zagotovljenih. Daj Bog srečo novemu narodnemu društvu, da bi dobro uspevalo v izobražbo našega millega slovenskega naroda!

— (V Selcah pri Škofji Loki) ustanovilo se je pevsko društvo "Ratitovec". Pravila predložila so se že visoki deželni vladi v potrdilo. Društvo šteje sedaj 26 pevcev in 6 pevkinj. Upati se sme, da se bo društvo pod vrlim vodstvom gospoda pevovodja J. Uraniča dobro razvilo.

— (Slovensko bralno društvo v Trzinu) priredi v soboto, dne 12. t. m. predpusno veselico v prostorih g. A. Perneta z naslednjim vzporedom: 1. Tamburanje in petje. 2.) Ples. Vstopnina članom 15 kr., nečlanom 25 kr.

— (Postojnski "Sokol") priredi običajno maskarado na pustno soboto, dne 19. t. m. v hotelu pri "ogerski kroni". Vsestransko zanimanje za to veselico, sestavljanje skupin in v prvi vrsti vzorno vodstvo nam jamči za vznosit vspeh, kakor ga je "Postojnski Sokol" ob vsakem svojem nastopu žel.

— (Vipavska požarna bramba) priredi v nedeljo, dne 13. februarja t. l. v prostorih gosp. Antona Perhava v Taboru pri Vipavi plesno veselico. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina 1 gld.

— (Gozdni požar.) Dva dečka iz Studenca pri Krškem sta 1. t. m. zažgala smrečnati gozd graščine Savensteinske, tako da je zgorelo za 2½ orala gozda ter je škode okoli 330 gld.

— (Značilno) za duha, kateri vlada na graškem vseučilišču, je to, da je mnogo vseučiliških profesorjev izreklo rektorju dr. Thamerju zahvalo za njegov nečuvni govor v deželnem zboru graškem in soglasje z nazor, katere je v tem govoru razvijal. To poroča "Tagespošta", in ker jej nihče ne ugovarja, ni dvoma, da je poročala resnico.

— („Narodni dom“ v Gradcu.) Graški občinski svet se jako boji Slovencev. To dokazuje soglasna sprejete Neckermannovega famoznega predloga, s katerim izreka občinski svet deželnega glavnega mesta Gradca odločen protest, da bi se kršilo „narodno posestno stanje“ graških Nemcev, bi se motil narodni mir ter bi se po nepotrebnem izživalo skoraj izključno nemško prebivalstvo. Zato izreka občinski svet odločno in upravičeno upanje, da ne bo nikogar v Gradcu, ki bi dal svoje posestvo slovenskim stremljenjem na razpolago. S tem predlogom je Neckermann graške mestne očete toli razveselil, da so kričali kakor obsedeni: „Heil! Heil!“ In župan jih je še prav posebej pohvalil: „Ja, meine Herrn, ich finde das ja sehr schön! Es ist wieder Einstimmigkeit!“ — Nu, vse kričanje in vse soglasje ne bo pomagalo Nemcem prav nič, ko naberó graški Slovenci za svoje namene dovelj denarja; Slovenci si sezidajo v

Gradcu, ki je po številu gotovo tretje največje slovensko mesto, svoj „Narodni dom“, naj je to Nemcem všeč ali ne!

— (Prostovoljna požarna bramba v Žalci) priredi v sredo dne 16. februarja t. l. plesni venček in koncert.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaju) priredi dne 17. februarja t. l. v Ronacherjevi dvorani s prijaznim sodelovanjem operne pevke g. spice René Radinove, koncertnega violonista gospoda Karola Jeraja in slavnega zbora „Slovanskega pevskega društva na Dunaju“ pod vodstvom koncertnega mojstra gospoda Mateja Hubada koncert z naslednjim vzporedom: 1.) Jeraj: „Z uma svitlim mečem“, slavnostna koračnica posvečena akademičnemu društvu „Sloveniji“, svira vojaška godba. 2.) Foerster: „Ljubica“, mešan zbor, poje mešani zbor „Slovanskega pevskega društva“. 3.) a) Grieg: „Norveški ples“, b) Simonetti: „Madrigal“, c) Hauser: „Tičica na drevesu“, svira koncertni violonist gospod Karol Jeraj, na klavirju spremlja gospica Lujza Jerajeva. 4.) a) Mašek: „Strunam“, b) Ipavec: „Savska“, poje kvartet gg. Jesenko, Krsnik, Juvančič, Adamič. 5.) a) Aljaž: „Občutki“, b) Eisenhuth: „Mazurka“, poje moški zbor „Slovanskega pevskega društva“. 6.) a) Gliška: Romanca iz opere „Življenje za carja“, b) Decca: „Ne ljubiš me“, poje operna pevka gospica René Radinova. 7.) a) Mokranac: „I. Rukovet srpskih narodnih pesama“, b) Dvořak: „Hymna českého rolnictva“ (op. 28.), poje mešani zbor „Slovanskega pevskega društva“. — Koncertu sledi ples.

— (Lahonska ošabnost.) Deželni zbor istrski je v svoji včerajšnji seji vzprejel predlog poslance Bartolija, naj se določi italijanščina za jedini razpravni jezik tega dež. zastopa. Ta sklep je udarec v obraz slovenskim poslancem in vsemu hrvatskemu in slovenskemu prebivalstvu. Lahki tudi niso imeli s tem predlogom drugega namena, kakor razžaliti slovensko prebivalstvo in njega zastopnike, kajti sklep ne more postati veljaven. Deželni zbor je že enkrat storil tak sklep, a je bil s cesarsko odločbo razveljavljen. Mi si niti misliti ne moremo, da bi vlada sedaj drugače postopala, kakor svoj čas, toliko manj, ker bi brez dvoma nastala v Istri revolucija, ako bi vlada ne hotela braniti pravic narodovih slovenskih zastopnikov in pravic slovenskega prebivalstva.

— (Razpisana služba.) Na višji gimnaziji v Trstu nastop suplent za klasično filologijo. Nastop mesta z II. semestrom. Oglasi pri ravnateljstvu gimnazije nemudoma.

* (Lev Tolstoj in Zola.) Grof Lev Tolstoj se je pri drsanju prehladil in mora sedaj v Moskvi ležati. Bavi se v postelji z berivom H. He neja, katerega jako visoko ceni. Mej boleznijo je posetil Tolstega knez O., ki sporoča v Kazanu izhajajočem listu „Kamsko-Volskij Kraj“ svoj razgovor s Tolstom, ki se je izrazil o Dreyfus-Zolnini aferi sledeče: „Sovraštvo proti ždom na Francoskem mi je prav tako zoperno, kakor francoski šovinizem in pretirano proslavljanje armade. Priznam, da simpatizujem z gibanjem, katero je izzval Zola, saj se gre, kakor se mi zdi, res za osvoboditev nedolžnega obsojenca! Tolstoj torej obsoja antisemitizem ter je somišlenik E. Zole glede potrebne revizije Dreyfusovega procesa.

* (Kakšni so Nemci?) Neki Oswald Kunhardt je izdal lani krasno, z mnogimi slikami okrašeno knjigo z naslovom: „Wanderjahre eines jungen Hamburger Kaufmannes“. V tej knjigi piše Kunhardt tudi o značaju evropskih priseljencev v daljnem svetu. Po njegovem opazovanju so Angleži najkorektnjši v govoru in v vedenju. Na njih se opazja, da vedo kaj hočejo ter da jim je dostojnost v krvi. Francozi mnogo govore, no, niso malenkostni v nazorih — t. j. niso filistri — ter ne kažejo nikdar svoje narodnosti na vsiljiv način. Španjci in Portugizi se trudijo ohraniti svoje dostojanstvo, a so vedno jako ljubezni do tujcev. Pri svojih rojakih Nemcih, pa je Kunhardt opazil, da se hočejo kazati važnejše kakor so. Nemci nižjega in srednjega nabračenja so malenkostni ter mnogo manj dovtetni kakor drugi, ki jih v omiki in oiki nadkriljujejo. — Nemec je torej surov in aroganten hkratu!

* (Nova bolezen otrok.) Iz O. Beese se poroča „P. Llojdu“: Tukaj in v okolici se je začela mej otroci strašna epidemija, katero nazivljajo zdravniki epidemično otrpneje tilnika. Bolezen napreduje toli naglo, da umrjo otroci v 8 do 10 urah. Znaki so: hud glavobol, nezavest, nemir in otrpneje tilnika. Bolnik postane apatičen ter zaspi. Zbudi se malokateri. Mnogo družin je tu, ki so tekom dveh dni izgubili po 4 otroke.

* (Zarota prognancev.) 250 ruskih prognancev, katere je vodila ladija „Jaroslav“ na otok Sachalin, je sklenilo, — kakor poroča neki sibirski list — da umori vse moštvo, kapitana pa prisili, da jih popelje na japonsko obal. Tudi kapitana so hoteli potem umoriti. Ker pa niso bili složni mej seboj, se je izvedelo še pravočasno za zaroto.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Povodom svatbe Korsika-Primožičeve v Mayrjevem restavrantu (po g. A. Gutniku) 29 kron 8 vin. — Neimenovan rodoljub v Gradcu 3 krome 10 vin. nabrane v mali družbi stanovskih gospodov, „koi slovensko reč našo čislajo in ji želijo uspeha — akoravno smo si v narodnosti nejezdni. Živeli!“ Skupaj 32 kron 18 vin. — Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Književnost.

— „Učiteljski Tovariš“ štev. 5. Vsebinska: Spomenica častitim gg. deželnim poslancem in šolskim oblastnjam na Goriškem. — XXIX. občni zbor „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“. — Fr. Orožen: Ustavoznanstvo. — Naši dopisi. — Vestnik. — Listnica uredništva.

— „Prosvjeta.“ List za zabavo, znanost i umjetnost. Broj 3. Sadržaj: Dragošić H.: Crna kraljica, roman iz hrvatske prošlosti. — Ladanjski L.: Za imena čast. — Coloma P. L.: Malenkosti. — Milaković J.: Šutjela je... San, što te vuče?... Iuzija pjesme. — Kuhač Fr. Š.: Josip Tardini i hrvatska pučka glazba. — Laszowski E.: Ban Ivan Vitovac (nastavak). — Dr. Tresić Pavičić: Osa, pjesma. — Dr. Harambašić A.: Crkvica, pjesma. — Jambrišak M.: Kornelija Kukuljević Sakcinska. — Uz naše slike. — Listak — Slike: Nikola Zrinski, ban hrvatski. — Grocholski St.: Carneval. — Styka Jan: Ubojstvo brata. — Rybkovski: Raska pošta. — Ponoćno sunce. — Crkvica. — Kornelija Kukuljević Sakcinska. — „Prosvjeta“ je najelegantnejši ilustrirani hrvatski polmesečnik ter stane za vse leto 7 gld.

Telefonična in brzojavna poročila.

Gradec 11. februarja. V današnji seji deželnega zbora je stavil poslanec Fürst predlog, vlada naj se pozove poskrbeti, da se morejo predavanja na vseučiliščih nadaljevati, in da dobé burševska društva za žalitve zadoščenje. Posl. Hackelberg pa je predlagal, naj se izroči predlog ustavnemu odseku s peticijo tehničnih buršev vred.

Dunaj 11. februarja. Češki namestnik grof Čoudenhove je tukaj. Njegova prisotnost se tolmači tako, da je prišel ministertvu sporočiti ustavljanje nemških obstrukcionistov, ki so proti vsaki adresi. Češka večina je izjavila, da bo de izvajala najhujše konsekvence iz tega, ako bi se ji kakorkoli zabranilo skleniti udanostno adreso na cesarja. Pravice, kakoršno ima Predarlsko, si prvo in največje cislitvansko kraljestvo ne da jemati.

Dunaj 11. februarja. Dunajski časopisi objavljajo komunike obstrukcijskih deželnih poslancev, ki zahtevajo, da se naj izpremene jezikovne naredbe tako, da se smejo v nemških jezikovnih okrajih podajati le nemške vloge in da se smejo v mešanih okrajih češke vloge reševati tudi v nemščini. Take izpremembe bi postavile sedanje jezikovne naredbe daleko za Stremayerjeve določbe.

Dunaj 11. februarja. V šlezjskem deželnem zboru je izjavil posl. Swieży, da ne pričakujejo Slovani od deželnega zbora nikake pomoči. Pritisk Nemcev je vedno hujši. Zato ne morejo ostati Slovani več v sedanji zbornici. Po tej izjavi so zapustili slovanski poslanci deželni zbor. Posl. Haase je na to Slované ostro napadal.

Dunaj 11. februarja. Knežinja Viljemina Koburška, mati bulgarskega kneza, je obolela za pljučnico. Ker je knežinja že 80 let stara, se je bati najhujšega.

Lvov 11. februarja. V občinskem svetu se je danes sprejel predlog, naj se državne kaznilnice prenese izven mesta. Pri tej priliki je nekaj občinskih svetnikov povdarjalo, da se ne more Galicija od sedanje vlade ničesar dobrega nadejati, in da ne morejo imeti Poljaki do nje prav nobenega zaupanja.

Pariz 11. februarja. Tudi danes se nadaljuje porotna obravnava proti Zoli. Časopisi razpravljajo skoraj samo o tem. Antirevizionistični, vladni, vojaški in klerikalni časopisi smatrajo izjave včerajšnjih prič za odločilne proti Zoli ter za dokaz, da je Dreyfus kriv; svobodomiselnih listi pa tožijo, da se obtožencema krati svoboda izpovedi, da sodišče ne prisili prič k izjavam ter žugajo, da ne odnehajo prej, dokler ne posije v vso temno afero prava luč.

Često je dobiti v trgovini drago čisto Santalno esenco, ki je smešana s ceneno kopaiva- in cederno esenco. Ta mešanica povzroča želodčne in ledične bolezni. Iz sandalovega lesa iz Mysore destilirani **Santal-Midy** pa ozdravi mladeniške bolezni v 48 urah brez truda. (11-1)

75.000 kron je glavni dobiček princ Evgenove spominke loterije. Opomnimo, da je žrebanje že dne 11. februarja.

Zahvala.

Odbor plesa mojstrov mesta Kranja se iskreno zahvaljuje p. n. udeležencem za obili obisk in preplačila. Čistega prebitka je bilo 32 gld. 94 kr., kateri se je mej ubožane mojstre in njih vdove razdelil.

V Kranju, dne 10. februarja 1898. (230)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 7. februarja: Magdalena Ulrih, usmiljena sestra, 42 let, Vodmat št. 74, pljučna tuberkuloza.

Dne 8. februarja: Marija Fink, dninarica, 83 let, Sodarska steza št. 2, ostarelost. — Brat Liberat Ivan Omerzel, frančiškan, 29 let, Marijin trg št. 5, jetika.

Dne 10. februarja: Alojzija Eggenberger, zasebnica, 75 let, Jurčičev trg št. 2, otrpnenje pljuč.

V hiralnici:

Dne 9. februarja: Ivan Smerke, gostač, 35 let, jetika.

V deželni bolnici:

Dne 2. februarja: Štefanija Koženy, krznarjeva hči, 2 leti, črevesni katar.

Dne 3. februarja: Matevž Zaveršan, gostač, 76 let, naduha. — Ivan Kastelic, gostač, 78 let, ostarelost.

Dne 4. februarja: France Mivšek, posestnik, 60 let, omehčanje kostij.

Dne 5. februarja: Elizabeta Dvoržak, zasebnica, 61 let, prisad.

Dne 6. februarja: Tomsz Debelak, pek, 61 let, ostarelost.

V vojaški bolnici:

Dne 8. februarja: Adolf Kolb, c. in kr. stotnik v p., 74 let, mrtvoud.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
10.	9. zvečer	742.1	-2.4	sl. jvzh.	jasno	0.0
11.	7. zjutraj	743.6	-10.8	sl. zahod	megla	
	2. popol.	742.4	-1.9	sl. svzh.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura -5.9°, za 5.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 11. februarja 1898.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	40	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	35	"
Avstrijska zlata renta	122	"	45	"
Avstrijska kronska renta 4%	102	"	85	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	45	"
Ogerska kronska renta 4%	99	"	50	"
Avstro-ogerske bančne delnice	935	"	—	"
Kreditne delnice	364	"	25	"
London vista	120	"	10	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	77 1/2	"
20 mark	11	"	76	"
20 frankov	9	"	53	"
Italijanski bankovci	45	"	25	"
C. kr. cekini	5	"	67	"

Dne 10. februarja 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	162	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	190	"	50	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	131	"	—	"
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98	"	80	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	161	"	75	"
Ljubljanske srečke	22	"	75	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	26	"	75	"
Kreditne srečke po 100 gld.	199	"	25	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	517	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	27 1/2	"

POZOR!

I. zvezek letnika 1897 „Ljubljanskega Zvona“ se kupi.

Upravišтво „Ljubljanskega Zvona“.

Tesarjem in lesotržcem

odda se v mestu jako ugoden prostor od 1. avgusta t. l. v najem. (218-2)

Natančnejši pogoji izvedo se v pisarni gospoda **Evana Plantana**, o. kr. notarja v Ljubljani

Išče se gospodična

dobro izurjena v trgovini z različnim blagom in druga kot (214-2)

pisateljica v loterijski kolekciji.

Kje? pove upravišтво „Slovenskega Naroda“.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend, Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregeu, Curiah, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovic, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Priloh v Ljubljano. j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiah, Bregeu, Inomosta. Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Nevege mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 3 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Priloh v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (17-33)

Svarilo!

Svarim s tem vsakogar, naj ne daje mojemu sinu **Adolfu Koutny** ne denarja, ne denarne vrednosti, ker ne plačujem nikakega, po njem proizročene dolga.

(232-1)

Josip Koutny.

Lepa maska za damo

je na prodaj.

Natančnejše se poizve v Gospodskih ulicah št. 4, I. nadstropje, desno. (231)

Srečke za princa Evgena spomenik.

(71-17)

Glavni dobiček:

75.000 kron vrednosti.

Srečke à 50 kr. priporoča J. C. Mayer v Ljubljani.

Žrebanje danes zvečer ob 8. uri.

ANTON DREHER

lastnik pivovarn: Klein- und Gross-Schwechat, Steinbruch, Budimpešta, Michelob in Trst

si usoja častitim konsumentom uljudno naznaniti, da je odprl

v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 6

zalogo piva.

Zaloga je v lastni upravi in se oddajajo najfinjša piva v sodih in v steklenicah.

Z veseloštovanjem

(196-5)

Antona Dreher-ja zaloga piva v Ljubljani.

P. n.

Dovoljujem si s tem uljudno naznanjati, da točim

originalno Dreherjevo pivo.

V zalogi imam vedno dobro, pravo refoško, istrijsko in izbrano dolensko vino, potem lutenberško in savričansko vino. Znana izvrstna kuhinja.

Naročila na obed se računijo najceneje.

Prednaznanilo: Dreherjevo pivo se nastavi v soboto ob 6. zvečer. Za cenjeni obisk prosim

(227-2)

L. Fantini restavrater, Gradišče št. 2.

Kuverte s firmo

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Pserhofer-jeva

lekarna „pri zlatem državnem jabolku“
Dunaj, I., Singerstrasse št. 15.

J. Pserhofer-jeve odvajalne kroglice

staroznano, lahko odvajalno in od mnogih zdravnikov občinstvu priporočano domače zdravilo.

Te kroglice so iste, ki so že več desetletij občinstvu znane pod imenom **J. Pserhofer-jeve kroglice** in se pristno izdelujejo samo v lekarni „pri zlatem državnem jabolku“, Dunaj, I., Singerstrasse 15.

Od teh kroglic stane: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zvitok s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr.

Če se poprej vpošlje denarni znesek, potem stane poštnine prosta pošiljatev: 1 zvitok kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zvitka 2 gld. 30 kr., 3 zvitki 3 gld. 35 kr., 4 zvitki 4 gld. 40 kr., 5 zvitkov 5 gld. 20 kr., 10 zvitkov 9 gld. 20 kr. (Manj ko 1 zvitok se ne more pošiljati.) (68-5)

Prosi se izrečno, „J. Pserhofer-jeve odvajalne kroglice“

zahtevati in na to paziti, da ima napis na pokrovu vsake škatljice na navodilu o uporabi stoječi podpis **J. Pserhofer** in sicer z rdečimi črkami.

Balzam zoper ozeblino

J. Pserhofer-jev. 1 lonček 40 kr., s poštnine prosto pošiljati 65 kr.

J. Pserhofer-jev sok iz ozkega trpotca

razslizujoč, 1 stekl. 50 kr.

J. Pserhofer-jev balzam zoper golšo

1 steklenica 40 kr., s poštnine prosto pošiljati 65 kr.

Stoll-ovi Kola-preparati,

izvrstno krepčilo za želodec in živce. 1 liter kola-vina ali eliksirja 3 gld., 1/2 litra 1 gld. 60 kr., 1/4 litra 85 kr.

J. Pserhofer-jeva grenka želodčna tinktura

(preje življen-

ska esenca imenovana). Lahko raztopljajoče zdravilo, dražilega in krepčujočega učinka na želodec pri oviranem prebavljanju. 1 steklenica 22 kr., 1 dvanajststena steklenica 2 gld.

J. Pserhofer-jev balzam zoper rane,

1 steklenica 50 kr.

Tannochinin-pomada

J. Pserhofer-jeva, najboljšo sredstvo za rast las, 1 pušica 2 gld.

Zdravilni obliž za rane

pok. prof. **Stendel-a**, 1 lonček 50 kr., s poštnine prosto pošiljati 75 kr.

Univezljna čistilna sol

A. W. Bulrich-a, domače sredstvo proti slabi prebavi, 1 zavoj 1 gld.

Razen tu imenovanih preparatov so v zalogi še vse v avstrijskih časnikih oglašene tu- in inozemske farmacevtske specialitete ter se preskrbe vsi predmeti, katerih morda ne bi bilo v zalogi, na zahtevanje točno in najceneje.

Pošiljatev po pošti izvršujejo se najhitreje proti temu, da se prej vpošlje denar, večje naročbe tudi proti povzetju zneska.

Če se prej vpošlje denar (najboljše s pošto nakaznico), potem je poštnina mnogo cenejša, nego pri pošiljatih proti povzetju.